

Niin pidettiin siis Pietaria vankeudessa; mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen edestänsä. Ja yöllä sitä päivää vasten, jona Herodeksella oli aikomus viedä hänet oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotamiehen välissä, sidottuna kaksilla kahleilla; ja vartijat vartioitsivat oven edessä vankilaa. Ja katso, hänen edessään seisoi Herran enkeli, ja huoneessa loisti valo, ja enkeli sysäsi Pietaria kylkeen ja herätti hänet sanoen: "Nouse nopeasti!" Ja kahleet putoivat hänen käsistään. Ja enkeli sanoi hänelle: "Vyötä itsesi ja sido paula-anturat jalkaasi". Ja hän teki niin. Vielä enkeli sanoi hänelle: "Heitä vaippa yllesi ja seuraa minua". Ja Pietari lähti ja seurasi häntä, mutta ei tiennyt, että se, mikä enkelin vaikutuksesta tapahtui, oli totta, vaan luuli näkevänsä näyn.

Ja he kulkivat läpi ensimmäisen vartion ja toisen ja tulivat rautaportille, joka vei kaupunkiin. Se aukeni heille itsestään, ja he menivät ulos ja kulkivat eteenpäin muutamaa katua; ja yhtäkkiä enkeli erkani hänestä.

Kun Pietari tointui, sanoi hän: "Nyt minä totisesti tiedän, että Herra on lähettänyt enkelinsä ja pelastanut minut Herodeksen käsistä ja kaikesta, mitä Juudan kansa odotti". Ja päästyään siitä selville hän kulki kohti Marian, Johanneksen äidin, taloa, sen Johanneksen, jota myös Markukseksi kutsuttiin.

Siellä oli monta koolla rukoilemassa. Ja kun Pietari kolkutti eteisen ovea, tuli siihen palvelijatar, nimeltä Rode, kuulostamaan; ja tunnettuaan Pietarin äänen hän ilossansa ei avannut eteistä vaan juoksi sisään ja kertoi Pietarin seisovan portin takana. He

sanoivat hänelle: "Sinä hourit". Mutta hän vakuutti puheensa todeksi. Niin he sanoivat: "Se on hänen enkelinsä". Mutta Pietari kolkutti yhä; ja kun he avasivat, näkivät he hänet ja hämmästyivät. Niin hän viittasi kädellään heitä vaikenemaan ja kertoi heille, kuinka Herra oli vienyt hänet ulos vankeudesta, ja sanoi: "Ilmoittakaa tämä Jaakobille ja veljille".

Ja hän lähti pois ja meni toiseen paikkaan. Mutta kun päivä koitti, tuli sotamiehille kova hätä siitä, mihin Pietari oli joutunut. Ja kun Herodes oli haettanut häntä eikä löytänyt, tutki hän vartijoita ja käski viedä heidät rangaistaviksi. Sitten hän meni Juudeasta Kesareaan ja oleskeli siellä.

Ja Herodes oli vihoissansa tyyrolaisille ja siidonilaisille. Mutta nämä tulivat yksissä neuvoin hänen luoksensa, ja suostuttuaan puolelleen Blastuksen, kuninkaan kamaripalvelijan, he anoivat rauhaa; sillä heidän maakuntansa sai elatuksensa kuninkaan maasta.

Niin Herodes määrättyinä päivänä pukeutui kuninkaalliseen pukuun, istui istuimelleen ja piti heille puheen; siihen kansa huusi: "Jumalan ääni, eikä ihmisen!" Mutta heti löi häntä Herran enkeli, sen tähden ettei hän antanut kunnia Jumalalle; ja madot söivät hänet, ja hän heitti henkensä.

Mutta Jumalan sana menestyi ja levisi. Ja Barnabas ja Saulus palasivat Jerusalemissa toimitettuaan avustustehtävän ja toivat sieltä mukanaan Johanneksen, jota myös Markukseksi kutsuttiin.

Seurakunta rukoili lakkaamatta. – Siinä on vielä tällekin päivälle sana, miten pääsisimme jumalisen voitelun alle ja Pyhän Hengen läsnäolossa valtaviin ihmeiden kokemiseen. Vaikka ihmeet eivät olekaan uskomme pääkohde, ihmeet ja merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. (Mark.16:17-18) - Rukous ja Herran kasvojen edessä viipyminen saa ihmeellisiä asioita aikaan!

Toisinaan Jumalan ilmestyessä ja siinä kohdatessamme ihmeitä – se saattaa tuntua miltei epätodelliselta! Pietarikaan ei aluksi ymmärtänyt, oliko tapahtunut totta, vai näkikö hän vain mieluisaa ja kovin todentuntuista unta? - mutta pakko se oli lopulta uskoa - kävellessä avoimista ovista - ilman kahleita ja kenenkään vastustelematta!

Pietarin kolkuttaessa ovea, päästäkseen rakkaitten seurakuntalaistensa tykö, he eivät olleet uskoa, että se oli Pietari. Niin varman ja lujan vankityrmän sisällä Pietari oli ollut, että he uskoivat enemmän siellä olevan hänen enkelinsä! Ei varmasti aiemmin oltu edes kuultu, että sellaisesta vankeudesta voisi päästä karkuun. Seurakunta tiesi odottaa ainoastaan samaa kohtaloa, minkä Jaakob oli juuri saanut. Kuitenkin tuossa epätoivoisessa hetkessä he rukoilivat! – Ja Jumala kuuli heidän hätääntyneet äänensä. Vastaus tuli, mutta olihan siinä sulattelemissa, kun Pietari asteli sisään ilman kahleitaan!

Lopulta tuo Jumalaksi tekeytyvä Herodes sai kohdata loppunsa. Hänen väittäessään omaa ääntänsä Jumalan ääneksi, iski häneen Herran enkeli surmaten hänet. – Näin paha sai palkkansa, mutta Herran evankeliumi menestyi ja levisi yhäti.

